

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 28 mei 2008 in zaak nr. 07/45220 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 9 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 mei 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

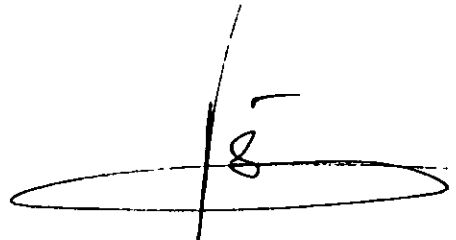
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2008

361.

Verzonden: 3 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a horizontal stroke at the top, a large loop, and a horizontal stroke at the bottom.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/45220
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres,
gemachtigde mr. F.A. van den Berg,
advocaat te Middelburg,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. J.C.O. Stiphout,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiseres heeft op 7 juni 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) met als doel "uitoefenen van gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij

Deze aanvraag is bij besluit van 25 oktober 2006 afgewezen.
Eiseres heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt.
Het bezwaar is door verweerder bij besluit van 9 februari 2007 ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen dit besluit beroep ingesteld, welk beroep bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg, van 24 augustus 2007 (AWB 07/7016) gegrond is verklaard.

Bij besluit van 9 november 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres wederom ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 13 mei 2008. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan: de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
2. Eerst uit het bestreden besluit en de in beroep door verweerder toegezonden stukken is gebleken dat eiseres reeds op 27 maart 2003 een aanvraag had ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier met als doel "uitoefenen van gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij [redacted]". Deze aanvraag is bij besluit van 24 juli 2003 door verweerder afgewezen. Eiseres heeft hiertegen geen rechtsmiddel aangewend.
3. Verweerder heeft de thans in geding zijnde aanvraag van 7 juni 2005 afgewezen vanwege het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
4. Eiseres heeft gesteld dat de aanvraag tevens ziet op wijziging van de beperking, namelijk van slachtoffer van mensenhandel in verblijf bij kind. Zij heeft hiertoe niet eerder een aanvraag kunnen indienen, omdat aan haar zoon, die op [redacted] is geboren, eerst in 2005 de Nederlandse nationaliteit is toegekend. Voorts heeft eiseres aangevoerd dat zij op grond van haar persoonlijk betreffende bijzondere omstandigheden niet terug kan keren naar het land van herkomst om daar een mvv aan te vragen.
5. Voor wat betreft de stelling van eiseres dat de aanvraag tevens ziet op wijziging van de beperking van de eerder aan haar toegekende verblijfsvergunning, overweegt de rechtbank het volgende. In de uitspraak van 24 augustus 2007 (AWB 07/7016) heeft deze rechtbank overwogen dat verweerder zich in het besluit van 25 oktober 2006, noch het besluit van 9 februari 2007 had uitgelaten omtrent de gevraagde wijziging van de beperking. De rechtbank oordeelde:
"Overwogen wordt dat eiseres in bezwaar of bij afzonderlijk bezwaarschrift had kunnen reageren op deze omissie in het afwijzende besluit. Ingevolge artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) – voor zover hier van belang – kan geen beroep bij de administratieve rechter worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijze kan worden verweten dat hij geen bezwaar heeft gemaakt. Gelet op de wetsgeschiedenis moet dit artikel aldus worden uitgelegd dat dit ook geldt voor onderdelen van een besluit (Kamerstukken II 2003/2004, 29421, nrs. 3 en 11). Onder verwijzing naar rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer 29 september 2006, LJN: AY9002; en 14 maart 2007, LJN: BA0657) is de rechtbank van oordeel dat het nalaten om te beslissen op de aanvraag om wijziging van de beperking is aan te merken als een (onderdeel) van het afwijzend besluit en dat de eerst in beroep daartegen aangevoerde grond ingevolge artikel 6:13 van de Awb geen doel kan treffen, nu niet is gebleken dat dit niet redelijkerwijze aan eiseres kon worden verweten".
6. De rechtbank stelt vast dat ook in het thans bestreden besluit door verweerder geen overwegingen zijn opgenomen die betrekking hebben op de door eiseres gewenste wijziging van de beperking. Tevens stelt de rechtbank vast dat, blijkens de stukken in het dossier die dateren van na eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, eiseres geen aanvullende bezwaargronden heeft aangevoerd over de gevraagde wijziging van de beperking. Dat eiseres deze kwestie wel tijdens het gehoor bij de ambtelijke commissie naar voren heeft gebracht, zoals door de gemachtigde van eiseres ter zitting is aangevoerd, blijkt niet uit het verslag van

dat gehoor. Hetgeen door eiseres in beroep dienaangaande is aangevoerd treft dan ook geen doel.

7. Ter beoordeling staat voorts het beroep, voor zover dat is gericht tegen de afwijzing van de (herhaalde) aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning onder de beperking "uitoefenen van gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij

8. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

9. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de rechtbank bij de beoordeling van een besluit op een herhaalde aanvraag, ambtshalve te toetsen of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

Dit zijn feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd.

Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

10. De rechtbank stelt vast dat de nu in geding zijnde aanvraag een tweede aanvraag betreft met als verblijfsdoel het uitoefenen van gezinsleven met zoon van eiseres. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder de aanvraag niet heeft behandeld als een herhaalde aanvraag, maar ervoor heeft gekozen om deze inhoudelijk te beoordelen. Artikel 4:6 van de Awb laat het bestuursorgaan vrij om op een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag liggen, al dan niet inhoudelijk te beslissen. Deze vrijheid heeft de rechter echter niet, omdat die erop moet toezien dat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet meerdere malen aan de rechter kan worden voorgelegd. In aansluiting hierop verzet artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000, zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak wat betreft de aangevoerde feiten, in zoverre die eerder zijn of hadden kunnen en dus hadden moeten worden voorgedragen, beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

11. Ter zitting heeft eiseres gesteld dat er sprake is van een rechtens relevant novum nu de zoon van eiseres in 2005 de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen. De rechtbank is van oordeel dat de zoon van eiseres weliswaar na de besluitvorming op de eerste aanvraag van eiseres de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen, maar dat dit feit niet kan worden aangemerkt als een rechtens relevant novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu dit niet kan afdoen aan het eerdere afwijzende besluit van 24 juli 2003. Het beroep van eiseres op de hardheidsclausule en op artikel 8 van het Europees Verdrag tot

bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden zijn reeds bij het besluit van 24 juli 2003 verworpen en de belangen van de zoon van eiseres zijn in dit besluit mede in aanmerking genomen bij de beoordeling of van eiseres kan worden gevegd een mvv aan te vragen in het land van herkomst. Het nadien verkregen Nederlandschap van de zoon kan niet leiden tot een ander resultaat van deze beoordeling.

12. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

13. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

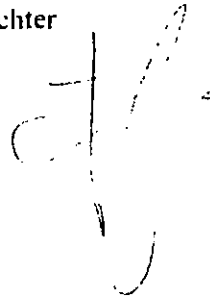
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op **28 MEI 2008**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J. Slabbekoorn,
griffier.

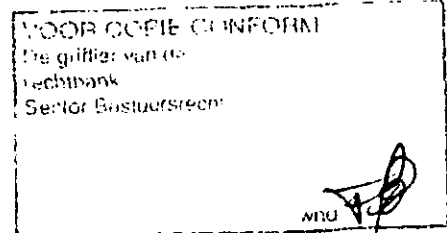
De griffier

De rechter

De griffier is buiten staat
te ondertekenen

Afschrift verzonden op: **28 MEI 2008**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State - Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage

FLOS DIELEMAN

- Mr. K.P.L.G. FLOS
arbeidsrecht
persoonschade
- Mr. M.W. DIELEMAN
omroepend goed
bouwrecht
- Mr. L.A. VAN DEN BERG
sociaal zekerheidsrecht
bestuursrecht
- Mr. V.M.C. VERHAAGEN
contractenrecht
werk & bijstand

*SMI mediator

ADRES
DAM 73
1332 GH MIDDELBURG

TELEFOON
0118 637488

FAX
0118 626012

WEBSITE
WWW.FLOSDIELEMAN.NL

EMAIL
INFO@FLOSDIELEMAN.NL

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
20 JUN 2008	
ZAAKNR.	200804761
AAN:	1/2
BEHANDELD DD:	PAR:

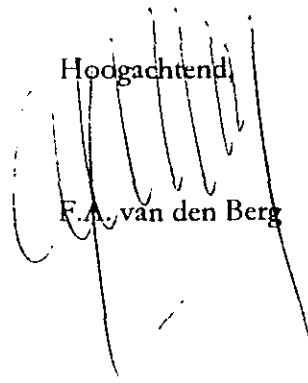
Raad van State
Griffie Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
- AANTEKENEN -

Middelburg, 19 juni 2008

Geachte heer, mevrouw,

Betreft: /STAAT hoger beroep/9/fb
Awb:07 / 45220
V

Ingesloten zend ik u in tweevoud een hoger beroepschrift in bovengenoemde zaak.

Hoogachtend,

F.A. van den Berg

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
20 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD DO:	PAR:

Aan de afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
te 's-Gravenhage

Geeft te kennen,

, wonende aan de _____ te _____, in deze
zaak woonplaats kiezende aan de Dam 73 te Middelburg (4331 GH) ten kantore van de
advocaat en procureur mr. F.A. van den Berg die in deze zaak als gemachtigde optreedt;

1. Verweerder is de STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE te 's-Gravenhage.
2. Appellante heeft op 7 juni 2005 verzocht om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking "uitoefenen van gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij
Bij besluit van 25 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Appellante heeft bezwaar gemaakt tegen de afwijzing.
Het bezwaarschrift is op 9 februari 2007 ongegrond verklaard, tegen welk besluit appellante beroep heeft ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
Het beroep is behandeld door de Rechtbank, zittinghoudende te Middelburg.
Bij uitspraak van 24 augustus 2007 is het beroep gegrond verklaard.
Bij besluit van 9 november 2007 is het bezwaar van appellante wederom ongegrond verklaard tegen welk besluit appellante beroep heeft ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroep is behandeld door de Rechtbank, zittinghoudende te Middelburg.
Bij uitspraak van 28 mei 2008 is het beroep ongegrond verklaard.
Een afschrift van de uitspraak is aan appellante verzonden op 28 mei 2008. Een afschrift van deze uitspraak wordt hierbij overgelegd (**bijlage 1**).
3. Appellante kan zich met voormelde uitspraak van 28 mei 2008 niet verenigen en komt hierbij van deze uitspraak in hoger beroep.
De gemachtigde verklaart dat zij door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavige hoger beroep in te stellen.
Appellante voert de navolgende grieven aan tegen de uitspraak van de Rechtbank.

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"Tevens stelt de rechtbank vast dat eiseres geen aanvullende bezwaargronden heeft aangevoerd over de gevraagde wijziging van de beperking. Dat eiseres deze kwestie wel tijdens het gehoor bij de ambtelijke commissie naar voren heeft gebracht, zoals door de gemachtigde van eiseres ter zitting is aange-

voerd, blijkt niet uit het verslag van dat gehoor. Hetgeen door eiseres in beroep dienaangaande is aangevoerd treft dan ook geen doel."

Toelichting

- 1.1 Tijdens het gehoor van de ambtelijke commissie op 15 oktober 2007 is de wijziging van de beperking wel besproken. Dit blijkt uit het verslag van het gehoor (**bijlage 2**). Op bladzijde 3 van dit verslag staat: "De gemachtigde zegt dat zij in de beroepsprocedure uiteindelijk de in bezwaar gevraagde stukken van de Rechtbank heeft ontvangen. Uit die stukken is gebleken dat het niet alleen om een aanvraag maar ook om een wijziging van de beperking gaat. Het kind heeft pas later de Nederlandse nationaliteit gekregen anders zou de procedure eerder zijn opgestart".

Appellante heeft bij de aanvraag zowel om wijziging van de beperking verzocht als heeft zij het vakje voor "eerste aanvraag" aangekruist. In bezwaar is door de gemachtigde van appellante verzocht om toezending van de stukken. Verweerder heeft dit nagelaten en heeft appellante evenmin gehoord in bezwaar. Zodoende kon appellante in die bezwaarfase zich niet uitlaten over de aanvraag van de wijziging beperking. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat appellante in bezwaar of bij afzonderlijk bezwaarschrift had kunnen reageren op de omissie in het afwijzende besluit. Appellante had immers niet de stukken van verweerder ontvangen zodat zij ook niet kon weten dat er sprake was van een omissie in het bestreden besluit. Die omissie werd pas bekend in de beroepsfase toen appellante de stukken van de rechtbank ontving. Het feit dat verweerder nalaat de stukken aan appellante toe te zenden hetgeen in strijd is met een goede procesorde en waardoor appellante ernstig in haar bewijsvoering is geschaad, mag niet voor rekening van appellante komen.

Appellante heeft om wijziging van de beperking verzocht. Zij heeft dat pas in 2005 kunnen doen omdat haar zoontje – die op _____ is geboren – toen pas de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen door tegenwerking van diens natuurlijke vader. Daarmee is een verklaring gegeven voor de termijnoverschrijding van de aanvraag voor wijziging van de beperking. Uit het verslag van het gehoor van de ambtelijke commissie blijkt dat dit in de voortgezette bezwaarfase wel degelijk aan de orde is geweest.

Bij wijziging van de beperking behoeft de aanvrager niet over een mvv te beschikken.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen

"dat de zoon van eiseres weliswaar na de besluitvorming op de eerste aanvraag van eiseres de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen, maar dat dit feit niet kan worden aangemerkt als een rechtens relevant novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu dit niet kan afdoen aan het eerdere afwijzende besluit "

Toelichting:

II.1 Appellante heeft op 27 maart 2003 een aanvraag ingediend voor verblijf bij zoon. In het afwijzende besluit van 24 juli 2003 stelt verweerder terecht dat de hoofdpersoon waarbij appellante verlijf beoogt niet in het bezit is van een geldige verblijfstitel en evenmin van de Nederlandse nationaliteit.

Op 16 mei 2005 is [redacted] in het bezit gesteld van de Nederlandse nationaliteit. De aanvraag van 27 maart 2003 was – wegens het ontbreken van een verblijfstitel dan wel de Nederlandse nationaliteit bij [redacted] – een kansloze aanvraag. Pas na 16 mei 2005 kon een niet-kansloze aanvraag voor verblijf bij kind worden ingediend. In die zin is sprake van een nieuw feit in de zin van art.4:6 Awb.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting

III.1 Deze grief vloeit voort uit de hiervoor ontwikkelde grieven. Appellante meent dat de beschikking niet met de nodige zorgvuldigheid is voorbereid. Voorts had verweerder naar het oordeel van appellante alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende en bij afweging van de in deze zaak betrokken belangen in redelijkheid niet tot het bestreden besluit kunnen komen.

GRIEF IV

Ten onrechte heeft de Rechtbank vastgesteld dat niet gebleken is van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten.

Toelichting

IV.1 Ook deze grief volgt uit de hiervoor ontwikkelde grieven. Appellante is van oordeel dat ook in de beroepsprocedure bij de Rechtbank redenen waren om verweerder in de kosten te veroordelen.

REDENEN WAAROM appellante in hoger beroep komt van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg, van 28 mei 2008 met het verzoek om:

- de bestreden uitspraak te vernietigen;
- het besluit van verweerder van 9 november 2007 te vernietigen;

- verweerder op te dragen om met inachtneming van de in deze te geven beslissing een nieuw besluit te nemen;
- verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure in beide instanties.

Middelburg, 19 juni 2008

Gemachtigde